

T. LVCRETI CARI

quippe etenim primo quasi quendam conciet aestum.
posterior fit uti, cum iam cecidere veneni
in fontis ipsos, ibi sit quoque vita vomenda
propterea quod magna mali fit copia circum.

Fit quoque ut interdum vis haec atque aestus Averni 830
aera, qui inter avis cumquest terramque locatus,
discutiat, prope uti locus hic linqatur inanis.
cuius ubi e regione loci venere volantes,
claudicat extemplo pinnarum nisus inanis
et conamen utrimque alarum proditur omne. 835
hic ubi nixari nequeunt insistereque alis,
scilicet in terram delabi pondere cogit
natura, et vacuum prope iam per inane iacentes
dispergunt animas per caulas corporis omnis.

*

frigidior porro in puteis aestate fit umor, 840
rarescit quia terra calore et semina siquae
forte vaporis habet proprii, dimittit in auras.
quo magis est igitur tellus effeta calore,
fit quoque frigidior qui in terrast abditus umor.
frigore cum premitur porro omnis terra coitque 845
et quasi concrescit, fit scilicet ut coeundo
exprimat in puteos si quem gerit ipsa calorem.

Esse apud Hammonis fanum fons luce diurna
frigidus et calidus nocturno tempore fertur.
hunc homines fontem nimis admirantur et acri 850
sole putant subter terras fervere raptim,
nox ubi terribili terras caligine textit.
quod nimis a verast longe ratione remotum.
quippe ubi sol nudum contractans corpus aquai
non quierit calidum supera de reddere parte, 855